

Ohlášky – neděle 7. 8. 2022

Dnes prožíváme **19. neděli v mezidobí.**

- Pondělí 8. 8. – **Památka sv. Dominika, kněze**
- Úterý 9. 8. – **Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy**
- Středa 10. 8. – **Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka**
- Čtvrtek 11. 8. – **Památka sv. Kláry, panny**
- Příští neděle 14. 8. 2022 bude **20. neděle v mezidobí.**

- 15.8.22 **Nanebevzetí Panny Marie** - mše sv bude v 16:30 v kostele sv. Václava v Lovosicích

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 37 (2022)
7. 8. 2022

19. neděle v mezidobí

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Pomluva

V knize proroka Daniela čteme o jisté Zuzaně, kterou dva starší zaskočili a nutili ji, aby jim byla po vůli. Zuzana se bránila. Dva starší seji chtěli pomstít. Obvinili ji z hříchu s nějakým mladíkem, vyvolali soud a ten ji odsoudil k smrti. Pak že pomluva nezabíjí! (srov. Dan 13,27). Zuzaně se nakonec dostalo ospravedlnění, ale zázračné očistění se pokaždé nekoná.

Pomluva není nic nevinného. Neruda napsal v Malostranských povídkách jednu („Přivedla žebráka na mizinu“) o žebračce, která to chtěla dát dohromady s panem Vojtíškem, jenže on nechtěl. Přemýšlela, jak by se mu za to pomstila. Stačí mezi lidmi roztrousit, že Vojtíšek není chudák, že má na druhém břehu Vltavy domy. Lidé říkají: Není šprochu, aby na něm nebylo pravdy trochu. To je další neštěstí. Svátý František Saleský řekl, že pomluva je jistý druh vraždy a že máme trojí život: duchovní, tělesný a občanský. První ztrácíme hříchem, druhý ztrácíme smrtí, třetí pomluvou. Připravít člověka o dobrou pověst je velké provinění. (z knihy *Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti*)

Youcat (35. část)

Dnes už se ví, jak je důležité věnovat dětem pozornost a uznání už od prvopočátku. Musí se však kvůli tomu zcela vyloučit téma hříchu? Vždyť Nový zákon jasně prohlašuje, že Kristus „zemřel za naše hříchy“ (1 Kor 15,3). V některých zemích ještě pořád visí ve školních třídách a soudních síních na stěnách krucifixy. Je to pouhý pozůstatek „starých temných časů“? Rozchod s hříchem zahájilo devatenácté století osobností radikálního filozofa Friedricha Nietzscheho. Ten vystoupil proti „hříchu“ a prohlásil jej za chorobný židovský pocit a židovský vynález – typický pro „otrocké náboženství“. Hříchu se využívalo ke „zlomení, zneuctění a válení se v prachu“ a lidé jim byli pokořováni. Myšlenka: „Bůh ti bude milostiv, pouze budeš-li litovat“ by „zdravě uvažujícímu Řekovi“ nikdy nepřišla na mysl. Nietzsche doporučuje v Genealogii morálky

nezabývat se přirozenými důsledky hříchu. Říká: „V hloubi všech vznešených ras lze jasně rozeznat číhajícího dravce, skvostnou plavou bestii, lačnou a nedočkavou po kořisti a vítězství. (...) Čas od času se musí skrytá hlubina otevřít a vybit, zvíře musí vyrazit ven, musí zpátky do divočiny.“

Dobře víme, co z Nietzscheho udělali nacisté. V národním socialismu existoval pojem hříchu pouze ve smyslu „hříchu proti krvi a rase“. Nacističtí ideologové se postarali o to, aby se lidé zřekli vlastního svědomí a neviděli reálné a všudypřítomné příznaky odlidštění.

Zanedlouho se vyhoupli na nástupní rampy plavovlasí „nahlidé“ a s ďábelským úsměvem přihlíželi tomu, jak jsou „podlidé“ nakládáni do dobytčích vagónů a transportováni do plynových komor. A přece nakonec vyšlo jasně najevo, že opomíjet hřích, brát jej na lehkou váhu, vysmívat se mu a vyloučit jej z lidské existence je lež, dost často lež nadživotní velikosti. „Řekneme-li, že hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda“ (1 Jan 1,8). Následky jsou dramatické.

Lež ostatně byla a je vůbec prvním hříchem, jak se dočítáme v knize Genesis. Janovo evangelium se zmiňuje o „otci lži“ (Jan 8,44) a ztotožňuje jej s „vrahem od počátku“ (Jan 8,44) - tedy ďáblem. Není nejmenší důvod vydávat ho jen za jakéhosi neškodného „čertíka“.

(z knihy *Youcat: Kurz víry*)

8/ Co se stane, když člověk ztratí smysl pro Boha? III

... V dnešní době už křesťané nejsou pronásledováni ve východních státech Evropy, jenže na Západě se víra zálučně vytěsňuje ze života jinými způsoby. Můžeme zmínit například událost, která živila novinové články v roce 2010. Evropská komise sedm let připravovala diář, jehož účelem bylo propagovat Evropu a její instituce ve světě mladých lidí. Tato pedagogická pomůcka byla rozeslána do školských zařízení a všem vyučujícím, kteří o ni požádali. Celkem se po Evropě rozdalo přibližně 3,2 milionu kusů diářů, z čehož asi 320 000 ve Francii. Poznámky v zápatí každé stránky provázely středoškoláky celým

školním rokem 2010/2011 a vyzdvihovaly některá klíčová data: Mezinárodní den žen - 8. března, Den svátého Valentýna - 14. února, Halloween - 31. října, Den Evropy - 9. května... Rytmus celého roku byl zpestřen různými hádankami a citacemi. V září se navíc objevuje Ramadán a Svátek Světél zvaný Diwali, slavený sikhly a hinduisty, je uveden 5. listopadu. Ke dni 24. prosince se objevuje podivná poznámka: „První veřejný vánoční stromek byl vztyčen na hlavním náměstí v Tallinnu, hlavním městě Estonska, v roce 1441.“ Slavnost narození Krista není zmíněna vůbec. Ve francouzské verzi diáře pro mladé jsou zcela vynechány Velikonoce, slavnost Seslání Ducha svátého i Nanebevstoupení Páně.

Nejprve protestovalo Polsko a Itálie a později se oficiálně ohradila i Francie proti tomu, že zde chyběla jakákoli zmínka o křesťanských svátcích, ačkoli židovské, hinduistické, sikhské i muslimské svátky připomenuty byly.

Laurent Wauquiez, tehdejší ministr pro evropské záležitosti, byl pobouřen: „Toto opomenutí ilustruje Evropu, která se nehlásí ke svým křesťanským kořenům, a tím popírá sebe sama. Neměli bychom se stydět za Evropu kostelů, které vytvářejí naši identitu. Náboženské svátky se nemusely zmiňovat vůbec. Ale pokud bychom se tak rozhodli, měli bychom v tom být důslední.“

Evropská komise uznala svou hrubou chybu a omluvila se, až když se aféra v Polsku a Itálii rozrostla do znepokojivých rozměrů. Dopis uznávající pochybení byl rozeslán ředitelům všech příslušných vzdělávacích institucí a do diářů byl vložen jeden opravný list, uvádějící všechny dny národních svátků.

(z knihy *René-Luca Patnáct podobností*)
